

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
int' zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Szabadelvü mérték.

Pécs, 1897. február 8

A Bánffy parlamentjének tárgyalásai oly egyhangúak, oly szintelenek, hogy az orvosok álmatlanságban szenvedő pácienseik részére bátran ajánlhatnák orvosszerűen a Ház üléseinek látogatását. Nem csillan meg ott semmiféle eszme, ha csak kívülről nem dobnak bele oda ilyent a törvényhatóságok vagy más testületek kérvények alakjában.

Azért elevebb a tanácskozás képe, a mikor a kérvények tárgyalása kerül napirendre. Így volt ez a január 30-ki ülésen, a mikor az önálló vámtérületet sürgető kérvényeket tárgyalták, s így volt most szombaton a házszabályok módosítása, igazabban szólva a parlamenti szájkosár, a klotúr behozatala iránt érkezett kérvények tárgyalásánál.

És mégis milyen különbség volt a kormánypárt magatartásában e két tárgyalásnál. A január 30-ki kérvényeket a bizottsági előadó a Ház levéltárába indítványozta tételni, mert szörnyen zsenirozta volna a kormányt, ha ily tömegesen küldték volna a nyakára azokat a kérvényeket, a melyek a bécsi parancscsal ellentétes magatartást követelnek tőle. Ezt méltányolta is a nagy szabadelvü többség és eltemette mind az ötvenkilenc kérvényt a Ház irattárába.

Február 6-án négy kérvény szégyenkezett a Ház asztalán, melyekben Sopron vármegye vezérlete alatt három szász tör-

vényhatóság kérelmezte a házszabályok módosítását, mert a korlátlan szólásszabadság borzasztó módon veszélyezteti a hazát. Ezeket a kérvényeket már ki kell adni az „összkormány”-nak, mert intenciójuk nagyon megfelel a szabadelvü kormány hajlamainak, szüksége van tehát a közvélemény támogatására, ha még oly gyenge hangon merészkedik is nyilatkozni, mint ez a négy törvényhatóság kérvényében történt.

A mikor aztán az ellenzék részéről hangzott el az indítvány, hogy ezeket a kérvényeket is az irattárba tegyék, akkor Perczel miniszter szállt szikra, mint a törvényhatóságok védő lovagja s kifejtette ékes szavakkal és vas logikával, hogy a kérvényeknek irattárba való tétele egyjelentőségű a kérvényezési jog eltiprásával s a kérvényező törvényhatóságok durva megsértésével.

Hja, ilyen a szabadelvü mérték! Sopron vármegye és a szászok kérvényeinek levéltárba utasítása sértés lenne a kérvényezőkre nézve, elnyomása a kérvényezési jognak, de negyvennégy törvényhatóság és tizenöt nagytekintélyű testület kérvényeit el lehet oda temetni a nélkül, hogy a kormánypárt szabadelvü lelkiismerete megmozdulna s ezt akár a kérvényezési jog, akár a kérvényezők megsértésének tekintenék.

Hát a soproni kérvény talán szabadelvübb eszmét pengtet, mint az egy héttel előbb eltemetett ötvenkilenc kérvény?

A mi kormányunk és pártjának szabadelvüisége, úgy látszik, kimerült az egyházpolitikában, mert azt csak nem fogják elhítenni senkivel, hogy a parlamenti szólásszabadság korlátozása szabadelvü dolog lenne. Tagadta is a belügyminiszter, mintha a tervezett házszabály-revizió a szólásszabadság korlátozását célozná, de hát a lóláb az egész vitából nagyon is kilátszott. Hisz azok a kérvények nem a házszabályok homályos intézkedéseinek szabatosítását, hanem utalva az országgyűlési viták terjedős voltára, egyenesen a vitatkozásoknak a házszabályokban való mesterséges korlátozását célozzák.

És a kormánypárti szónokok is ily értelemben fogták fel a dolgot, a mikor e kérvényeket a kormánynak kiadatni indítványozták Tisza István és Pulszky Ágost ecsetelték azokat a szörnyű visszaéléseket, a melyeket a korlátlan szólásszabadsággal tűzni lehet s védelmükbe vették a szájkosár intézményét, hivatkozással a külföldre, mint ahol már mindenütt korlátokat állítottak a parlamenti szólásszabadságnak.

Ilyenkor mindig Anglia példájára utalnak s ami abból a szájuk ize szerint való, azt mint az igazi parlamentarizmus követelményét nálunk is behozandónak mondják. Hát mért nem kardoskodnak azok a jó urak a titkos választások behozatala mellett, hisz Anglia ezt is behozta, még pedig nem is olyan nagyon régen.

Aztán az Anglia példájára való hivatkozás nem is éppen találó a mi kormá-

A „Pécsi Figyelő” lárcája

Carolus Boromaeus.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti lárcája. —

Visszahurcolkodtam most, esős, borongós őszkor abba a kis fészekbe, melyből hogy elrepültem, teljes hat hónapig — bántam. Nélkülözni kellett egy fás, bokros, virágos udvart, mely még a zenélő madárcákát is magához csalogatta. Kora reggel hiába vártam a hetvenkötő rigó szemtelen füttyeit, a verébfiók gyámoltalan csiripelését, a szomszéd galambjai évdő turbékolását. Ott abban a csótánybogaras Báthory utcában másra nem ébredtem, mint a szomszéd erdőmester kutyájának életunt morgására és néhány dült-kedélyű kandur morfondirozására.

Azt nem is említem, hogy volt házi gazdám hóhérbrazattal tudakolta néhányszor a házber holmaradását. Május havában mentem ki a virágos, fás, bokros hajlékból, ott hagytam a vig madárkompaniát, a rigót, a verebeket és a folyosó menyezeten fészkelő fecskéket. Most, hogy visszatértem, a fecskének már hült üres fészke ásitott felém, és csak a ripők rigó füttye köszöntött rám,

meg néhány bogyót leselkedő önző veréblélek ugrálta körül vörösre fázott gyerekeimet.

Este, midőn már várt reám a rendbe rakott kis lakás, és a száraz levelekkel borított udvaron ballagtam fészkem felé, nem hittem, hogy még örülni fogok e csendes udvari lakásnak, örülni annak, hogy dacára az ősznek, a megelégedés, a csendes elvonultság szerény virágát megtalálva, azt ápolni s féltékeny éberséggel őrizni fogom.

Fogom-e? Elég nyugodt-e lelkem? Nem-e fog ismét háborogni? Ki tudja?! Kinek mondhatnám el e világon hogy marja valami a lelkemet? Ki hinné el, hogy tréfára, kacajra álló ajkam sötét éjjelen istenkáromló panaszt kiált a csillagtalan ég felé?

Ki hinné el, hogy a jókedvtől, a devaj-ságtól sugárzó szempárom pilláin sokszor, igen sokszor, keserű könyvek ülnek?

Tudom, tudom! senki!

Hát csoda e? midőn volt egy karakter, kinek barátságot és részvétet hazudó lelkéhez simulva hittem, hogy már most találtam egy lelket, mely megérteni elég szellemes és megsajnálni elég nemes leend!

Csak délibáb volt!

Olyannak érzem magamat, mint az üldözött vad, melynek sikerült a halálhozó fegyver elül elmenekülni, és már már öröm szállja meg, hogy talált kibuvót, midőn ott

is a szabadnak vélt csapáson felvillan előtte egy másik fegyver. Onnan is elmenekül, hogy újra, nem szabad utat, hanem ismét ellenséget találjon. Addig szalad, menekül, míg belátva, hogy körülvette az ármány, nekimegy kétségbeesetten — ki tudja! szándékkal a golyónak!

Hányszor csalódtam már asszonyban, leányban, barátban?

Higyjem tehát én? legyek butább, mint az az üldözött állat — higyjem, hogy van még lelkemnek kibuvója?

— Ki kacag itt?

— Ah! te vagy Berci?! Isten hozott!

— Igen én vagyok. És én voltam, aki kacagott, nevetett, hahotázott, röhögött, igen én, és 1800-szor én, és azt hiszem, hogy egy egyiptomi, a Rhameses királyságból eredő és 10.000 méter rumburgi vászonba csavart sike-néma mumia is elkacagná magát, ha téged látna a korzón, kézzel-lábbal hadonázva, monologizálva, nekiszaladni a hirdetési oszlopoknak stb. közbotrányt keltő nappali éjesehdáborításodat. Már azzal a sötét gyanuval illelek, hogy Bombay-től eltanultad a hasbeszélést! felelj tehát ember! mi a bajod, honnan jössz mi járatban vagy? tisztességes szándékokkal vagy e telítve, vagy a Hangya hordárt akarod e orozva legyilkolászni? mit

nyunk által már régen kontemplált klotúr igazolására, mert Angliában nem mondhatja ki a parlament a vita bezárását. A szólás-szabadság korlátozását az angol parlament csak annyiban hozta be, hogy 1880. február 29-én kimondta, miszerint a Háznak olyan tagja, akit az elnök tiszteletlenség vagy a házszabályokkal való visszaélés miatt névszerint megintett, a Ház egy tagjának indítványára az ülés további folyamán egy napra kizárható a tanácskozásból, hosszabb időre való kizárás pedig csak akkor mondható ki, ha ugyanazon ülés alatt valakit már harmadizben zárnak ki a tanácskozásból.

Ezt a korlátozást is nem a szabad- elvű, hanem a konzervatív párt hozta be Angliában, mely 1880-ban a parlamentben többségben volt, de ez is keservesen megbánta tettét, mert a következő parlamenti választások a szabadelvű párt győzelmével végződén, a kizárást először is a konzervatív szónokok ellenében alkalmazták.

Ilyesmitől persze a mi talmi szabad- elvű kormánypártunk nem tart, mert a mi parlamentarizmusunk kizárja a lehetőségét is annak, hogy az uralkodó párt valaha mint kisebbség kerüljön ki a választásokból. De az ördög nem alszik, ha a választások alatt nem is, megváltozhatnak a pártviszonyok és arányok választáson kívül, holmi palotafordalmak útján, mint ez a miénkhez hasonló szabadelvűséggel dicsekvő Orosz- vagy Törökországban szokott történni, akkor aztán a torkára forrhat a klotúr azoknak, akik oly előszeretettel készítik elő nálunk a talajt annak behozatalára.

Hírek.

Pécs, 1897. február hó 8.

Szerelmes levél.

Tudod, nem is ember, ha nem katona tiszt. — Oh mily édesek, mily cukrosak ezek a tisztek, mily nagyszerűen tudnak bókolni, minden szavuk egy-egy falat méz, s oly ügye-

bámúod a hordár vezért? Hé! beszélj békétlen, lázongó, pártütő!

Hát ez a sanda magamhoz térített, Ország Berci barátom beszédjének végén már én is kacagtam, bizony nevettem és pedig jóízűt.

Ha most az a szép asszony látna kacagni, kinek a karja hófehér, a keble hóvirág és a szive az az északi sark; hideg, áldatlan — talán ő sirna? Nem hiszem!

— Édes Berci lelkem nem fázol?

— Aztán már miért fáznám?

— Hát gondoltam, hogy talán...

— Igen, akkor abban az értelemben fázom; értelek, te már ismét a mestergerdás villamosságba indulnál? Nem szégyenled magadat? Már ismét bort inni? már barátom abból semmi sem lesz! Most az egyszer nem megyek és neked sem engedem meg, hogy dorbézolni menj! Értetted?!

— Értettem! De te nem gondoltad meg, hogy most mily könnyelműen beszéltél?

— ???

— Igen! mert lásd édes Bercim, habár igaz, hogy a Tóninak sok, sok hordaja telve a jó borokkal áll oda lenni a háza alatt abban a csarnokban, hol a bozút nem ismerik; de meggondoltad-e, hogy a mostani sivár bortermő világban eleget ihatunk-e? Mert

sen zavarba hozzák az embert. Tudod, míg szívemet mieder szorítja s míg csak turnüremmel imponálni tudok, addig nekem is csak katonatiszt imponál. — E 16 éves szív minden hevélvel szeretem őket, oh boldog markotányosnók!! — Azok a civil fiatal emberek ah kiállhatatlanok, nem tudnak semmit mondani, a mi hevesebb mozgásba tudná hozni a női szívet, igen, nem — s én elhátároztam, hogy csak katona tiszthez megyek férjhez. Tudod, a multkor egy szép szőke hadnagygyal sétáltam, midőn előttünk egy nő ment csicsóné ruhában, s a hadnagnak a ruha nagyon megtetszett, alig vártam, hogy haza menjek, apám nyakába borultam s kértem egy ruhára való.

Szegény jó apám, tudod neki épen nem volt pénze, mert kifizette a tavalyi ruha és cipő kontót, hanem elment egy pénzes zsidóhoz s azonnal volt ruhára való.

Tudod, ugy örültem a ruhámnak, gyönyörű volt s mibe sem került, talán 50 frtba sem, hiszen az én jó atyám fizetése 60 frt havonként, hát telik. — Mikor aztán meg látogatott a hadnagy, ugy dicsért, hogy mily jól áll a ruha, mily szép vagyok, oh szerettem volna megpuszítani, oly kedves volt, — de hát bent volt a mama

Másnap, mert már ma nagyon késő volt, kísértünk a Balokányhoz, oh mily édes volt a fák árnyában elandalogni, tudod ezt az estét soha soha el nem fogom felejteni.

Most isten veled, pá, puszi, irjál mielőbb, — hát a kapitány jár-e még hozzátok? Isten veled, szervusz. — Tudod, a multkor leveled a hadnagy kezébe jutott s elolvasta, jaj de oda lettem, no hallod, jesusz, majd elájultam. — No de most igazán pá. — Ap ropos, a főhadnagnak add át üdvözlömetem.

A levelet már nem végezhettem be, mert az ajtón belépett a mama...

Minden reményem a tűzbe került.

— Oh, minek is vannak mamák a világon!

Ella.

Napirend 1897. február 9-én

Naptár: kedd, febr. 9. Róm. kath. Math. Cívil. — Prot.: Apallónia — Gör. kel. (jan. 28.) Efrém — Zsidó.: Adar 7. — Nap két 7óra 1 perckor; nyugszik 4 óra 56 perckor. — Hold két délelőtt 9 óra 29 perckor; nyugszik éjfélt után 30 perckor Hold első negyede 8 óra 25 perckor este

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnyomás 745. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borús és szeles idő, fagypont körüli hőmérséklet és helyenkint esapadék várható.

annak a jó bornak a 40-es, az 50-es, 60-as, 80-as, 1 forint huszának is vége fog szakadni...

— Vége szakadni?! — kérdé sóhajtvá és elborult arccal Berci.

— Bizony vége szakad annak is, ha szőleink meg nem gyógyulnak; mi lesz belőlünk, ha bor helyett...

— Herbatheát iszunk... siránkozott Berci.

— Bizony talán még azt kell aztán irnunk, ha Isten nem segít Baranyán. Tehát, ha most nem használjuk fel kellőképp a még létező valódi szőlőnedvet, akkor először is nagy bolondok...

— Nagy marhák lennénk, igazad van Kari.

— No lásd! azért tehát azt a ravasz ajánlatot teszem, hogy...

— Hogy menjünk Cserta Tónihoz! igen menjünk, siesünk, rohanjunk, szaladjunk, — hisz ki tudja, hogy az éjjel nem e guta szele...

— Ugyan ne beszélj ily rémdolgokat.

— Hja barátom! én még hiszek az előjelekben, mert romlatlan naiv lélek vagyok — mondja Berci, szeméit kacéran forgatva és mutatóját szájába dugva, mint a restelkedő Bébé.

— Micsoda előjelekben?

Pécsi Dalárda farsangi estélye a Vigadóban. Közigazgatási bizottsági ülés a megyenél d. e. 10 órak r.

— (A pécs-baranyai központi takarékpénztár) tegnap (vasárnap) d. e. 10 órakor tartotta közgyűlését Erreth János elnöke mellett, mely alkalommal 118 részvényes 207 szavazatot képviselve volt jelen. A számadások megvizsgálatván, mindent a legnagyobb rendben találtak. Takarékpénztárak átlaga 961.007 frt 57 kr., váltóleszámítás 692.596 frt 64 kr., visszeszámlálás 204.459 frt 93 kr., ingatlanokra adott kölcsönök 103.968 frt 22 kr. tettek ki, míg az évi tiszta jövedelem 12.430 frt 44 kr. A tiszta jövedelem a következőleg osztott föl. Részvényesek osztalékául per 10 frt 10.000 frt, tartalék alapra 411 frt 52 kr., nyugdíjalapra 411 frt 52 kr. tisztviselők jutalmazására 500 frt, a pécsi szegényeknek 100 frt, a vidéki hírlapírók nyugdíj szövetkezetének 100 frt, a pécsi jótékony nőegyletnek 20 frt. 887 frt 40 kr pedig a folyó évre vitetett át. Ezután megválasztották az igazgatóság és felügyelő bizottság tagjait. Az igazgatóság tagjai lettek: Vargha Elek, Erreth János. (új) Eizer János, Heindlhoffer József, Jusztusa Lipót, Mazaly József, Nagy Ferenc, Neumann Ignác, Papp József, Schönherr Mibály, Szeifritz Antal. A felügyelő bizottság tagjai lettek: Ivánkovits István, Zavaros Péter, Hinka László, Reinfeld Imre. (új) A részvénytőke 200 000 frtról, a további befizetések elengedése által 100.000 frtra szállított le, mi által a részvények teljesen befizetettnek mondattak ki. A közgyűlés után az igazgatóság nyomban megtartotta alakuló ülését, melyen igazgatósági elnökké ismét Vargha Elek választott meg.

— (Eljegyzések.) Szintársulatunk kedvelt primadonnáját. Kézdí Juliskát, tegnap jegyezte el Müller Nándor dr., kaposvári ügyvéd-jelölt, Vaszary János dr., kaposvári ügyvéd iroda-vezetője. A menyasszony a szini pályától végkép visszavonul.

Wessely Antal, a Wessely és Horváth könyvnyomda és papirkereskedés cég tagja, eljegyezte Karl Györgyikét Nagy-Szt.-Miklósról.

— (Új ügyvéd.) Kelemen Mózes dr., köz és váltó-ügyvéd, kit a pécsi ügyvédi kamara nemrég vett be tagjai sorába, ügyvédi irodáját a Percel utca 4. számú házában megnyitotta.

— Hát reggel, midőn felkeltem az ágyból, beleléptem a mosdótálba; s miután biztosan tudom, hogy nem én tettem oda...

— Ugyan! hát ki tette volna oda?

— Ki? hát ez a fenyeség! én nem! azonban egy cigányasszony azt jósoita reám, hogy a vízbe fogok fulni.

— No tessék! de hát csak nem hiszed, hogy belefulnál egy lavoírba?

— Azt nem tudni; de látod, Kaposváron is egyszer a csizmahuzóm az éjjeli szekrény tetején állt, már pedig...

— Ugyan ne mesélj ily szellemjáró babonás dolgokat.

— Hát mikor a kosztosasszonyom az ugorkáshordóból egy — kalocsnit huzott ki ugorka helyett?

— Az isten áldjon meg hallgass már; elborított már teljesen a libabőr!

— No jó! haligatok... de akkor siesünk legalább a borászati csarnok felé.

Elmentünk Tónihoz. Előttünk állott az aranyszínű nedű. Berci töltött. — szóltanul ittunk.

Milyen áldott lélek ez az én Berci barátom. Látta rajtam, hogy valami marja a lelkemet, de mert van tapintata és mélyen érző szive, mint minden színésznek, ostoba kérdezősködés helyett mókákkal, szellemes tréfákkal kiragadott melázó-töprengő leiki-

— **(A jótékony nőegylet calicot-bálja.)** A farsangnak egyik legsikerültebb mulatsága volt ez a bál, mert a nemzeti kaszinó termei tulzsufolva valának. Együtt láttuk abálón a bálozó közönség színejavát. A sok szép asszonyka s ragyogó szépségű leánykák pompás jókedvvel mulattak a bálón, mely csak a késő hajnali órákban ért véget. A hölgyek mind kék fehér petytyes calicot ruhában: már egymagában szép képet nyújtott; hátha még a frakk-erdő között látjuk a 12 rendezőt, szintén costümében, ekkor igazán nem tudjuk, hová nézünk előbb. Majd rázendit a katonazenekar a „pas de quatre“ ra, melyhez a zenét egy pécsi fiatalember komponálta és 12 pár mind costümében végig lejt a táncot, melylyel kezdetét vette a bál és táncoltak fiatalaink a meddig csak tudtak, mert bizony a tánc nehezen ment, annyian akartak abban résztvenni. Az első négyest 136 pár táncolta és ennek dacára még sok leány maradt ülve, mert hiány volt a táncosokban. A jelenlévők névsorát csak nagy nehezen állíthattuk össze és következőkben adjuk. Asszonyok: Alt Jakabné, dr. Áronfy Rókusné, dr. Blum Béláné, Benkő Gyuláné, Bródszky Ödönne (Kaposvár), Csígyó Jánosné, Driesz Lajosné, Dorsch Pálné, dr. Darócy Aladárné, Decléváné, dr. Darányi Ferencné, Denkné Vizkeleti Fenna, Deutch Kornélné, Duka Achilné, Forray Valérné, özv. Gruberné, Götzné, Geiger Dezsőné, Hönig Gyuláné (Péterfa), dr. Johann Béláné, Kaffkáné, Koszits Ákosné, dr. Krasznay Jenőné, Kristóf ezredesné, Kovácsfy Károlyné, Littke Józsefné, Littke Ernőné, dr. Leówy Lipótné, Madarász Istvánné, Mazalyné, Mihálovicsné, dr. Nick Alajosné, Paunz Jakabné, Percel Béláné, Polgár Sándorné, Reif Károlyné, Rihmer Jenőné (Sásd), Rosingeré, Sey Tamásné (Szentlőrinc), Szuly Jánosné, Schvabach Zsigmondné, Seifried Udóné, Sey Ferencné, dr. Szigáyi Istvánné, Salamon Józsefné, Scholt Gyuláné, Schneider Istvánné, Szommer Amátné, Sziebert Nándorné, Tótyósy Béláné, Vasváry Ferencné, dr. Vallerstein Bódogné. Leányok: Alt Ilonka, Bedő Panna, Bence Böske, Benkő Margit, Beretvás nővérek, Blachier Aranka, Cseh Marianne, Christóf Vanda, Dávid Ilona Dedinszky Olga, Dobrozsenszky nővérek Dekleva nővérek, Driesz Frida (Pécsvárad), Duka Szanda, Eisner Juliska, Forray Agáta, Fritse Ottilla, Friedrich Gabriella, Götz Vilma, Hegedüs nővérek, Hesser Szerafin, Hilebrand Janka,

állapotomból. Világlátott, emberismerő barát, ki már meg is szidott néhányszor, de kinek minden szavából, minden tettéből kiéreztem, az odaadó hű barátot.

Én vagyok az a gazdag ember, kinek Berci, — Országh Berci — Omikron a barátja.

Szeretem is, habár baráti szeretetem nem olyan, mint szeretném hogy lenne. De hát Castor és Polux is csak egymás szívét szerették.

Soká együtt valánk és hódoltunk Bachusnak. Berci felnyitotta lelki kincsesházát, és megengedte, hogy csodáljam esztét, hogy bámuljam tehetségét. El-elméségtünk egymásnak a multból — no meg a jövőről is — egyet'smást, aztán nagykesőn, a hold oda-künn a rémséges magasságban, ásitozó ábrázatával haza serkentett — elváltunk.

En meg lakásom kapuja előtt megálltam egy kis időre és lelkiszemeimmel oda láttam hozzád.

Hisz tudod, hogy lelkem nem a fenséges turulmadárban lakik, tudod te jól, hogy sóhajtozó, nyöszörgő buta szívem a siránkozó Bül-bül madárba költözött, mióta észrevétlen hatalmadba kerültem.

Éjjelenkint, ha a büszke, könyörtelen égen, Istennek sötétképalástján a beleszótt gyémántok oly hidegen csillognak a szegény

Heffner Viktória, Hölbling Ilona, Jilly Veronka, Kaltnecker Mariska, Kindl Gizella, Kohn Berta, Kovácsfy Mimy, Kovácsics Irén, Kristóf Mártha, Lakics nővérek, Leówy Anna, Luiszer Margit, Marossy Lóra, Márfy nővérek, Mazaly Paula, Mihálovits nővérek, Mussong Józsa, Nagy Klemi, Nasitz Gizella, Neherebeczky Ilona, Németh Mariska, Pfeiffer Ilka, Polgár Blanka, Pozsgay Jolán, Putzer Sarolta, Razgha Ilona, Ráskay Panna, Reberits Gizella, Rihmer Margit (Sásd), Rihmer Margit (Pécs), Rosinger Etelka, Salamon nővérek (Szigetvár), Schmied Margit, Sey Paula, Sperl Mili, Szántó Etelka, Szieberta nővérek, Szily Böske, Szentgyörgyi Azella, Szommer Irma, Szuly Gizella, Tabak nővérek, Tallián Irmike, Tomanek nővérek, Trixler Aranka, Vasváry Irma, Veidinger Etelka, Verner Elza, Zsolnay nővérek. Calicot kostümében voltak még: Reeh György, Driesz Lajos, Schönherr Mihály, Jeszenszky és Vársonyi hadnagyok, Littke Ernő, dr. Deutsch Zsigmond, Ptacek Viktor, Luiszer Jenő, Eötvös Gusztáv, Pintér Ferenc, Littke Lőrinc, Hegedüs Valér. A mulatság összevétele 657 frt 40 kr. volt, a miből a jótékony célra körülbelül 450 frt maradt.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** Baranyavármegye rácpetrei anyakönyvi kerületébe a belügyminiszter Herc János segédjegyzőt helyettes anyakönyvvezetővé kinevezte s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Telekkönyvi vizsga.)** Föglér Dezső, mohácsi ügyvédi irnok, lapunk ügyes tollu tárca írója, a napokban jó sikerrel tette le a telekkönyvi vizsgát.

— **(Felolvasó-est.)** A tolnai Katolikus Kör folyó hó 21-én felolvasó-estélyt tart. Ez estélyen Kozári Gyula, pécs belvárosi hitoktató, a „Szent István“ és „Aquinoi Szent Tamás“ irodalmi társaságok tagja, a szociális kérdéssről német nyelven fog felolvasást tartani.

— **(A Pécsi Polgári Kaszinó)** szombaton este tartotta saját helyiségében második farsangi estélyét. Ez estélyre a rendezőség egész kis hangverseny műsort is felvett s a kaszinó termei meg is teltek zsufolásig vendégekkel, kik a hangversenyben gyönyörködni s az utána következő táncban reggelig mulatni akartak. Mind a kettő be is teljesedett. A műsor minden száma igen sikerült volt. Sokat tapsoltak Hak sch Lajos humoros előadásának, ki

emberek szemei közé, akkor az a siránkozó Bül-bül madár ablakodhoz repül. Hallod szárnycsapkodását? apró körmei kapaszkodását lezárt ablaktábláidon?

— Ugye nem?

Hogy zokog szegény! Majd dal fakad ki apró csőrén és zeng, odaadó banatos dalokat.

— Nem hallod?

— Tudom, hogy nem!

És a szegény, nem hallgatott madárka ott kapaszkodik ablakodon, szemeivel merően sötét szobádba bámulva. Künn pedig fel fel messze repülhetne; fel a ringó-fényes csillagokhoz; fűrdhetnék a tiszta kék fénylő azurban, ihatná azt a részegítő äethert és nem teszi az a bolondos madár!

Te pedig bent patyolat ágyadon szépséges karoddal még álmodban is férjedet ölelve alszol; ajkodon az az üdvözítő mosoly, melyet a kis madár apró zsemeivel keres; de nem talál! Jó éjt

Benyitottam lakásomba.

Ott fekszenek kedveseim; nagyfejű gyermeim, kik oly szépen felköszöntöttek ma reggel.

„Isten tartsa az édes Papát,
Szeresse mindig a Pepi mamát!“

Ez jár most az eszemben. Igazad van édes Jancsi fiam! Már kivénülhettem volna

az „Udvarias ember“ című monologot a tőle megszokott kitűnő előadásban mutatta be. Majd Grosz pointner Antal fuvolán eljátszott „Tell Vilmos“-ból egy szép áriát, melyet zongorán Eckhardt Antal, zene-tanár kísért. Bottlik Imre és Kálózy József a „Légyott“ című tréfás kettőst adták elő, Vész Albert zongorakiséréte mellett. Majd a műsor egyik leghatásosabb száma következett, mikor is Platz Pannika k. a. szavalt el nagy hatás között, egy monológot „Menjek férjhez“ címmel. Végül Gantner Gusztáv kuplékat énekelt, Vész Albert zongorakiséréte mellett. Majd kezdetét vette a tánc, melyben részt vettek, leányok: Eötvös Ilka, Asztalos Lujza, Drake nővérek, Jambresits Gábris, Ponnert Franciska (Felső Mindszent), Gritzmann nővérek, Farkas Irma, Kocsák Margit, Giesz Irma, Hartl Ilka, Podluzsányi nővérek, Müller Paula (Bonyhád), Graumann Juliska, Orf nővérek, Trebits Mariska, Petzer Karolin, Reizner nővérek, Verle Anna, Sperl Jozefa és Nowotarszky nővérek; asszonyok: Eötvös Gusztávné, Dillmann Józsefné, Székely Győzőné, Tihanyi Sándorné, Kovacevits Antalné, Zsilinszky Lajosné, Strohmayr Jánosné, Csendes Alajosné, Pendl Jánosné, Rihmer Jánosné, Gindl Alajosné, Germann Istvánné, Piribauer Jenőné, Germann Ferencné, Piribauer Jánosné, Hartl Ferencné, Skolnik Gézáné, Rostás Gézáné, Eckhardt Antalné, Beck Gyuláné, Graumann Jánosné, Gyimóthy Gyuláné, Gipsz Józsefné, Löffler Béláné, Verle Mihályné, Podluzsányi Attiláné, Oswald Ferencné, Brennerné, Bencenleitner Józsefné, Brendáné, Orf Gáspárné, Csernits Vincéné, Dobszay Nándorné, Rottlerné, Szabó Árpádné, Hartl Gyuláné, Rüllné, Tóth Vilmosné, Ganter Ágostonné, Schwartzer Károlyné, Nagy Jánosné és Papp Józsefné. A mulatság csak a reggeli órákban ért véget.

— **(Katonai hir.)** Kálmán Frigyes, a pécsi 8-ik honvédszázad ezredese, három hónapi szabadságra ment. Mint a legilletékesebb körökből értesülünk, az ezredes szabadságolást nyugdíjazása fogja követni, mi annál sajnálatosabb, mert Kálmán Frigyes azon kevesek közé tartozik, kik a honvédség szervezése óta szolgálnak annak élén.

— **(Ujabb csőd.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíró, a Pécsen múlt évi július 13-án elhalt Molnár Mihály, ügynöki irodatulajdonosnak összes bárhol található ingóságaira a csődöt elrendelte. A

az ábrándokból. Hisz csak a csikógyereknek áll jól, ha el-el bámul a Hortobágyon előtűnő délibábon. Az öreg csikós, de még az értelmességben alatta álló öreg kondás is, már csak mint megszokott dolgot nézi.

Az ifjunak való a csillagok utáni nyul-kálás; az öreg már tudhatná, hogy a csillagok nagyon messze, távol, távol rengenek.

Meg aztán, ha más tud a szívéen ural-kodni, ha más tud a hivatalos szívéen szerezni, miért ne tudnám én elhallgattatni az én fiatal szívemet és ráparancsolni a másik szívéemre, a hivatalos szívéemre, hogy szeressen ugy, a hogy a szigoru kötelesség rendel.

Megcsókoltam apró piros szájacskájukat; elfintorították az arcukat; mert a bajszom megcsiklandította őket. Én is aztán lefeküdtem. Még egy darabig tünődtem mai névnapomon és ez is azt tapasztaltatta velem, hogy ne szeressek senkit, mint a kis fézskem lakóit, hisz senki, csak enyéim kívánták, hogy az Isten tartson meg engem a számukra.

Az a falon függő arckép pedig jószágos, becsületes arcával, egyenes nézésével, mintha szelid mosolylyal integetné, hogy:

— Ugy, ugy fiam! apád is ugy tette!

Tihanyi Károly.

csődben — mely most másodizben rendeltetett el, mert már a múlt év novemberében is megnyitott a csőd a hagyaték ellen — csődbiztos Bogyay Pongrác, törvényszéki bíró, tömeggondnok Stern Károly ügyvéd, helyettese Kim Gáspár ügyvéd. Igénybejelentési határidő március 13; felszámolási határnap március 24.

— **(A bortörvény revíziója és a borkereskedők.)** A pécsi borkereskedők fellépése, melylyel azt követelték, hogy a bortörvény revíziója alkalmából ne csupán a termelés, hanem az értékesítés kívánalmai, sérelmei is figyelembe véssenek, erős visszhangot keltett az összes hazai borkereskedők körében. Az általános hangulat bizonyítéka, hogy a pécsi borkereskedők nem állanak egyedül, hanem támogatja őket a soproni kereskedelmi és iparkamara is, mely — mint értesülünk — ez ügyben feliratot intézett a kereskedelmi miniszterhez. A felirat kifejti, hogy némely tervbevett intézkedések a hazai borkereskedést egyenesen a tönk szélére juttatják. A kamara azt kéri, hogy a tervezett új törvényhozási intézkedés mindaddig ne történjék meg, a míg minden biztosíték nincs meg arra nézve, hogy Ausztria a borkereskedelmet teljesen azonos törvényhozási rendelkezésekkel szabályozza, a szóban tevő törvényjavaslat pedig a kamarának véleménye észre megküldessék.

— **(Papucs tolvaj.)** Höffel János, tekeresi lakos, bejött Pécsre és itt egy pár új papucst vásárolt magának. Mikor a papucst megvette, betért a Ferenciek-utcáján egy gyümölcs árus boltba, hogy ott almat vegyen. A papucsokat letette egy sarokba, hogy így könnyebben válogathasson az alma között s egyszerre csak azt látta, hogy nem látja a papucsokat sehol. Azaz-hogy csak azt látta, hogy egy napszámos-féle ember kisetett a boltból. Nosza utána futott, és a gyár-utcán utól is érte, hol egy rendőr segítségével megmotosván, a napszámos tarisznyájában az eltűnt papucsokat meg is találta. A pórujárt papucstolvajt a rendőr bekísérte a rendőrbiztos elé, hol Főris Jakabnak nevezte meg magát és bűnbánóan ismerte be, hogy a papucsokat csakugyan el akarta lopni, s hogy nem sikerült neki, — ez nem rajta mult. Ügye a bírósághoz kerül.

— **(Razzia.)** Országos vásár után célszerűnek látta rendőrségünk razziaát tartani, hogy a köz- és vagyonbiztonságra veszedelmes csavargókat összefogdossa. Az éj jel meg is tartották a razziaát, melynek eredménye az lett, hogy egyhíján husz hely- és foglalkozás nélküli csavargót szedtek össze, a kiket most illetőségi helyükre fognak toloncolni.

— **(Sikkasztó drótostót.)** A dunaföldvári csendőrség letartóztatta Mihálicsko István, olesnai (trencsénmegyei) illetőségű drótostót, a ki a csendőrök előtt beismerte, hogy még a múlt év derekán Mravac György csikvári (fehérmegyei) lakostól 35 frt értékű bádogneműt elsikkasztott s az árát elköltvén, megszökött tőle s egész máig kóborolt, félvén az elfogatástól. Mravac a bádogneműek elárusításával biztat meg s ő ily minőségben károsította meg, elsikkasztván az átvett árukért befolyt összeget. A beismerésben levő sikkasztót átadták a járásbírósnak.

— **(Öngyilkosság a börtönben.)** Móric Mátvás szegzárdi napszámos sehogysem tudta családját tisztességesen eltartani. A szükség azután lopásra vitte, s ezt is oly ügyetlenül tette, hogy rajta kapták. Ugyanis Schlezinger Ignác szegzárdi kereskedő boltja elől egy zsák lisztet lopott, hogy éhez

gyermekének kenyeret adhason. Tettét azonban rögtön észre vették, s megugrott, de a decsi hegyen a csendőrök még az nap este elfogták s bekísérték a városi börtönbe, hol a szegény elől menekülnő, magát a börtön ablakára felakasztotta s reggel halva találták. A szerencsétlen embert özvegye és gyermeke siratja.

— **(Öngyilkos katona.)** Szigligi Jenő szegzárdi asztalos segéd sokat betegeskedett, mielőtt a katonasághoz besorozták volna, a hol meg aztán helyzete nem hogy javult volna, de mindinkább súlyosbodott. Ez annyira elkeserítette, hogy a napokban a poszton szolgálati fegyverével agyonlőtte magát.

— **(A ki kabátokban utazik.)** Szabó Mátvás magyarsórosi ember, be szokott látogatni Pécsre és itt a vidéki utasok szállásul szolgáló vendéglők udvarán álló kocsik között már többször lopást kísérelt meg. Így tett ma is, a mikor a „Fehér farkas“ udvarán Steiner Izidor, felsőmind-szenti lakosnak emelte el a télikabátját. Steiner, mikor az udvarba beállott kocsijával, a nagy kabátot egyik lovára terítette s még egy kötéllel oda is kötötte a lóra, nehogy elemelje valaki. S aztán bement a kocsmába s ez idő alatt a szemfüles tolvaj a kabát kötelét feloldozta s ellopta az értékes ruhadarabot. De rendőreink még idejekorán nyakon csípték s a pórujárt tolvajjal most a bíróság fog végezni.

— **(A szigetvári önkéntes tűzoltó egyesület)** folyó hó 14-én a „Korona“ szálloda nagytermében zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj személyenkint: pártolóknak 50 kr. nem pártolóknak 60 kr. Kezdeté este 8 órakor. Minthogy a tiszta jövedelem a hiányzó tűzoltószerek költségének fedezésére fordítatik, ennél fogva felülfizetések köszönettel fogdtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **(Körözött napszámos.)** Tóth János, pécsi születésű 27 éves, nős napszámos, Budapesten hatóság elleni erőszakot követvén el, a büntetés elől megugrott. A törvényszék a hatóság elleni erőszak büntette miatt vád alá is helyezte s minthogy még mindig nem jelentette be, hogy hol tartózkodik, elrendelte országos körözését. Rendőrségünk is keresi a körözött napszámost s ha megtalálják, az ügyészség gondjaira fogják bízni.

— **(Vadászati ritkaság.)** A napokban egy szegzárdi vadásztársaság a Dunaföldvéri irtott nyulakat és rókákat s az egyik hajtásban a puskások bámulatára egy szép bagolyfejű erdei szalonka röppent föl. Ritkaság az, hogy mostanában erdei szalonkát találjon a vadász, mikor tudvalevőleg októberben már húzni szokott a szalonka. Ez annak a körülménynek tudható be, hogy az idő enyhése miatt még tudott az elmaradt szalonka földnedvet szívni. A szép madarat Antal Ferenc megyei gyámpénztári könyvelő lőtte le.

— **(Ellopott zsir.)** Pejer István, paári lakosnak a kamrájából elloptak egy nagy fazék zsirját, a mi vagy harminc forintot ért. A felsőireghi csendőrségnek tudomására jutván, a gyanuba vett Pilingér Terézia paári lakosnő ellen megindították a vizsgálatot, de még eddig a gyanun kívül semmi alapos ok nem bizonyít ellene. Persze, az ellopott zsir sincs meg s nem is tudják, hogy hová lett, mert a gyanuba vett asszony mindent tagad. Majd a bíróságnál fog kistülni, hogy ő lopta-e el és hová tette az ellopott zsirt?!

— **(A vasas-bányatelepi dal-kosszoru)** saját alapja javára f. hó 27-én (szombaton) a Kreuzer János féle vendéglőben táncra és előadással egybekötött zártkörű dalestélyt rendez. Műsor: I. „Hazánk“, előadja a Dalkosszoru. II. „A ki mer, az nyer“, Marty K.-tól. Személyek: Udvarló

dr. Glück; nő Sapka k. a. III. „Der Z'Widere“; előadja H. Eilinsfeld. IV. „Ein neues Mitglied“; előadja H. Paucics és Szupancsics k. a. V. „A drótos“, magánjelenet, előadja Hollósy János. VI. „Der Vater in Spe“; előadja H. Rónaky és Sapka k. a. VII. „Leánykérés előtt“; monolog; előadja Farkas N. VIII. „Der betrogene Wirt“; előadja H. Glück, Szupancsics k. a. és H. Paucics. „Diadal“ és X. „Kérdeztem a rózsát“; előadja a Dalkosszoru. Beléptidij személyenkint 60 krajcár; családjegy 1 frt Kezdeté este 7 órakor.

— **(Műkedvelői előadás Szentlőrincen.)** Hetek óta lázas izgalommal és még nagyobb buzgalommal tanulta a szentlőrinci fiatalság Szigligeti „Cigány“ népszim-művét. Kedélyesen folytak a próbák, már-már azon tudat bátorította őket, hogy a mire készülnek, elő is fogják adni. Vasárnapra, e hó 7 re volt kitűzve az előadás, s az utolsóelőtti próbán vették csak észre, hogy olyan kátyuban vannak, a melyből önerejükkel kivergődni nem tudnak. Lett olyan zűrzavar, a milyen még nem volt, míg a találekony Gebaur azzal a tanácsosai ki nem rántotta őket, hogy azonnal küldöttség menjen Pécsre Bogyó Alajoshoz, az ismert műkedvelők tanítómesteréhez, hogy vegye kezébe ügyöket és dirigálja őket. És a mi jó Bogyó bácsink megszánta a derék fiukat és mult csütörtökön tartott velök, no meg a zenészekkel, olyan próbát, mely es e 8 órától hajnali fél háromig tartott. De lett is eredménye. A darabot tegnap este csakugyan előadták rendkívüli erkölcsi és anyagi sikerrel, úgy hogy a darab végével a tapsnak vége hossza nem volt, s mint valami megválasztott képviselőt, a vállukon vitték Bogyó bácsit a lelkesült ifjak a közönség elé. A szereplők közül Szili Eleonóra (Rózi) és Tabak Frigyes (Zsiga) különösen kitűntek, de a többi: Grünwald Margit, Deutsch Anna, Balogh Irma, Jellasich Ilona, Marton Paula, Bubonovics Erzsike műkedvelőnk szintén kitétek magukért, míg a férfi szereplők, Grünwald Ferenc, Hágh Imre, Simonyi József, Kántor Simon, Stern Lipót, Götzl Zoltán, Horváth Vince, Orbán Mihály, Liter József, Kovács István szinte vetekedtek egymással, szóval játékukban ott volt a mesterük keze. Előadás után tánc volt, melyben a közönség színe java kivilágos kivirradtig mulatott. Ott láttuk Polgár Jenőné, Sey Tamásné, Engel Zsigmondné, Benyovszky Elemérné, Kóczián Jenőné, Pompár Ferencné, Daly Jánosné, Gebauer Tivadarné, Polifka Ferencné, Grünwald Béláné, Gécziné, Rechnitzer Zsigmondné, Deutsch Jánosné, Szily Istvánné, Jellasich Mihályné, Rosenberg Józsefné, Erdőssy Istvánné, Pupinszky Tivadarné, Papp Józsefné, Vörös Béláné, Hetz Józsefné, Staub Jánosné, Kulay Ferencné, Horváth Mihályné, Morgenstern Ignácné ur-nőket. A kisasszonyok közül a következőket sikerült hamarjában tudósítónknak összeírni: Bukonovits Teruska, Balogh nővérek, Szily Eleonóra, Grünwald nővérek, Jellasich Teruska, Engel K. Benkő nővérek, Kohn nővérek, Holzer Mariska, Rechnitzer Paula, Rutich nővérek, Mosonits nővérek sat. A négyest 40 pár táncolta, a mulatság csak a reggeli órákban ért véget.

— **(Pénst lopott a mulatságra.)** Özvegy Szalay Antalné, dunaföldvári lakosnő ha hazulról távozni szokott, szobája ajtaját becsukván, a kulcsot egy vakablakba dugta. Így tett a napokban s hazatérvén, a helyén találta a kulcsot s így nem is gyanította, hogy a szobájában az idő alatt, míg ő odavolt, tolvaj járt. Az járt pedig, még pedig olyan, a ki a be nem zárt ládafiából minden lelkifurdalás nélkül emelte el az asszony megtakarított száz forintját. A lopást az özvegy csak napok mulva vette észre s ekkor fel is jelentette a csendőrségnek. Ezek

aztán elfogták a tolvajt Gyenei Nándor csavargó személyében, a ki a lopást be is ismerte. Előadta, hogy megleste, mikor az özvegy elment hazulról látván, hogy a lakása kulcsát hová tette, belopózott, a kulcsot előkeresvén, a szobaajtót felnyitotta s a ládafiából kiemelvén az ott talált száz forintot, eltávozott, előbb ismét becsukván a szobaajtót és a kulcsot odatevén, a honnan elvette. A száz forintot azonban mind egy krajcárig elmulatta már. A pénztolvajt átadták a bíróságnak.

— **(A jegyes bankó.)** Szabó Istvan, nagyszokolyi lakosnak a szobájából elveszett egy be nem zárt szekrényfiókból 7 frt 80 krajcár készpénze. A káros panaszára a csendőrség megindította a nyomozást, bár Szabó más felvilágosítást nem tudott az eltűnt pénzről adni, mint hogy a közte levő ötforintos bankó jegyes volt. A lopás gyanuja Zsebekán Zsuzsanna ugyanottani lakosnőre irányult, a ki dacára annak, hogy pénze nem volt, a lopás után fizette ki az adósságait. A kinek fizetett, attól a pénzt elkérték és az ötös bankó csakugyan jegyes volt s így a gyanu csak megerősödött, hogy a pénzt Szabótól Zsebekán Zsuzsanna lopta el. A vizsgálatot a bíróság folytatja, hova áttették corpus delictiként a jegyes bankót is.

— **(A pécsi kádársegédek szak-egylete)** szombaton este tartotta farsangi táncmulatságát a Scholtz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben. A táncmulatság minden tekintetben kiválóan sikertült. Ott voltak: Arvetera N., Árvay Terka, Bogádi Juliska, Banis Éva, Bradics Mari, Dominkovics Anna, Fábos Mari, Heil Kati, Horvát Julcsa, Hetesy Anna, Knapp Lujza, Kormos Anna, Katics Mari, Krisztián Mili, Lang Julis, Mukl Victória, Nasztaovits Anna, Reinitz Juliska, Rutmann Mari, Usternuez N., Visata Paula, Váy Anna,

Vukó Franciska, továbbá Hauer Józsefné, Helf N. né, Kásády Sándorné, Kellner Gyuláné, Léja Péterné, Németh Istvánné, Strobl Józsefné, Szorg Jánosné, Takács Lajosné. A négyeseket 30 pár táncolta. Ez alkalommal felülfizettek: Radics Lőrinc kádármester 10 frt, Ifj. Lüttke József 5 frt, Wertheimer N. 3 frt, Jakab Imre 2 frt 50 kr, Scholtz Gyula 2 frt. Alt Alajos 2 frt, Dollinger András 1 frt 50 kr., Jakab József 1 frt 50 kr., Novák János 1 frt 50 kr., Herbinger Vencel, Strausz József, Veszeiszky József, Grósz Oszkár, Bors Márton, Müller Nátán, Tausz Gyula, Szabó Laurus, Vogl Jenő, Goldberger Gyula urak 1—1 frtot, Járdek Gyula 70 kr, Verhofnik György 60 kr, Kögl Valeria tanítónő 50 kr. Lang Lajos, Pancier Ferenc, Fischer Jakab, Elefánt Mór, Prásszer Józsefné, Hetesi Anna, Célis Ferenc, Steiner Imre, Wachtler Lajos. Lang Zsigmond, Mándl Emil, Weindl M., Fung Lajos, Mándl Ottó, Hoffmann N., Katics István 50—50 kr, Lóvrics Mátyás 40 kr, Szorg János, ifj. Matievics István 30—30 kr, Matievics Ignác, Csordás István, Léja Péter, Packeloffer Imre, Kuruc László, Kellner Gyula, Taimer Mihály, Sillinger János, Ciner Gergely 20—20 kr, Enger Ádám 10 kr, névtelenektől 1 frt 30 kr, összesen 54 frt 30 kr. Ezenkívül ifj. Lüttke József ur gyári munkásait 10 palack pezsgővel ajándékozta meg. A felülfizetésekért ez uton is köszönetét nyivánítja a rendezőség.

— **(A „Zsolnay gyári önkéntes tűzoltóság.)** folyó hó 20 án a Scholtz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben zártkörű tűzoltó bált rendez. A zenét saját zenekara adja. Belépti-díj személyenként 50 kr., családjegy (3 személyre) 1 frt 30 kr. Jegyek előre váltathatók: Gyimóthy Gyula kereskedésében (Vásártér), özv. Tausz Vilmosné dohány különle-

gességi árudájában (Király-utca), ifj. Rézbáuyai János kereskedésében (Ferenciek utca.) A tiszta jövedelem a Zsolnay-gyári tűzoltózenekar alapja javára fordítatik. Kezdeté 8 ó.

— **(Visszaemlékezés.)** Az ezredéves kiállítás kedves emlékei vonultak el lelkünk előtt, midőn megkaptuk a Mauthner Ödön budapesti magkereskedő ideai főárjegyzékét, melynek borítéklapján az ezredéves kiállítás egyik gyöngye, az általános feltűnést keltett Mauthner-pavillon van ragyogó színnyomatban megörökítve. Kik az e pavillonban csoportosított nemesített magvakat szemlélték, nemcsak a belföldi közönségünk, hanem a szélrőzsa minden irányából idesereglett külföldi látogatók is mind beismerték, hogy a Mauthner cég nemcsak méltó vetéltárs a angol, francia és amerikai magkereskedő cégeknek, hanem tulszárnyalta azokat. Élénken bizonyították ezt a pavillont körülövező növénykincsek, a tündéries üdezőld finomszálu pázsit közt mint keretben meg-megújuló változatos virágpompa. Ugy a pázsitkeret, valamint a gyönyörű virágok mind a Mauthner-féle magvakból fakadtak. Az idén különben a Mauthner főárjegyzéke a legelső külföldi főárjegyzékeket is határozottan fölülmulta. — A felette izlésesen berendezett igen gazdag (184 oldalra terjedő) tartalma, az érdekes újdonságainak tömkelege nemhogy farsz taná az olvasót, hanem valódi élvezet gazdának és kertkedvelőnek egyaránt és fogalmat nyújt a Mauthner-féle magnagykereskedés óriás, sokoldalú választékáról. — Mauthner ezen gyönyörű új főárjegyzékét régi vevőinek felszólítás nélkül is megküldi. A kik pedig csak ezután óhajtának Mauthner zászlaja alá sorakozni, azok kérjék a cégtől levélben, vagy levelező-lapon az említett főárjegyzéket, melyet azután ingyen és bérmentve fognak megkapni.

— Csak közbenjárását kérjük. Anyám lakásában bizonyára volna egy kis zug a menyé számára.

— Ez igaz. Nem is gondoltam arra. Legokosabban teszed, ha oda viszed.

— Csakhogy nem merem éjszakának idején azzal megiegni, hogy egy leányt viszek hozzá. Önt mester, félistennek tartja az anyám. Ha egy jó szót szólana az érdekünkben . . .

— Szívesen, fiam. — Holnap felkeresem.

— Holnap. Hát a kocsiban töltse az éjszakát ez a szegény leány? Hozzá még egy fillérem sincs. Ha nem tudok a kocsisnak fizetni, a menyasszonyommal együtt a rendőrségre visz.

Dacára, hogy Vitrac nem volt valami rózsás hangulatban, mosolygott a könnyelmű fiu gondtalan filozófiáján.

— Szerencséd, hogy itthon találtál. Menjünk hát. Hanem mit csinálunk majd, ha az édes anyád már agyban van s nem nyit ajtót?

— Mihelyt meghallja, hogy ön van itt, azonnal bebocsájt bennünket.

— A te dolgod.

— Ön azt kérdezte az előbb — szolt most a beszélgetébe Cavaroc — hogy mi lett Helénből? Nos, válasz helyett ide vezettem. A kisasszonynak Jonville az anyja lakosztályát engedte át s csak későn értesült arról, hogy Párisba jön a matróna. Arra kéreti általam a mester, hogy egy éjszakára adjon Helénnek szállást.

Helén a kocsiban várakozott a ház előtt. Bevezette. Auguste-ot az ájulás környékezte, mikor meglátta a halott élő képmását.

— Meghalt! — zokogott a leány. — Meghalt. Oh miért nem gyilkoltak meg engem is a szörnyetegek! Magamban, elhagyatva mindenkitől, minek éljek ezen a világon!

— Még maradt valakije — szolt gyöngéden Dangelas. És nemsokára lesz édes anyja is, az én édes-anyám.

XI.

Miközben Iréne gyilkosain boszut állott a sors, Vitrac műtermébe Cavaroc kapitány kopogtatott be.

— Tisztelt uram — szolította meg — voltaképpen már ma reggel önhöz akartam jönni, de jobb később, mint soha. Egy kalandomról akartam beszélni, egy olyan kalandról, mely kétségkívül önt is érdekli. Vanda kisasszonyról van szó.

Vitrac hidegen felelte:

— A kisasszony dolgai nem érdekelnek.

— Komolyan beszél? — Csodálkozott a kapitány.

— Becsületszavamra, igen.

— Akkor hát tartózkodás nélkül beszélhetek. Vanda kisasszonyt az éjjel letartóztatták.

— (A nőgyelet theauszonnája.)

A szombaton megtartott és minden tekintetben várakozáson felül sikerült calicot estély méltó folytatást nyert másnap délután a theauszonnánál, a melyen a megszokott jókedven a „katzenjammer“ mitsem változtatott, sőt ellenkezőleg fokozta még. Fiatalaink természetesen türelmetlenül várták a táncot, de a rendezőség kiindulva a közmondásból, mely szerint „jóból is megárt a sok“, az előirt másort tartotta meg, mit még a tánca vágyók sem bántak meg. Kaffka Lászlóné urhölgy 2 német dalt énekelt el, szép énekével, kellemes hangjával annyira felvillanyozva a közönséget, hogy a taps addig véget sem ért, míg egy harmadik dallal meg nem töltötte. Utána Weidinger Ételka k. a. Gabányinak „Izé“ című monológját adta elő oly ügyesen, hogy szünni nem akaró éljenzésben részesült. Majd Angyal Pál játszott a zongorán néhány magyar dalt, mire megkezdődött a tánc és járták a „pas de quatre“-t. Reeh György az egyesület titkárának a „Margit“ címre megirt és egy pécsi leánykának ajánlott zenéjére. Közbe-közbe lelkesen megéljeneztek a szerzőt, kinek a szerzeményére még sokáig járják majd a közkedveltségű táncot. A tiszta jövedelem a 100 frtot meghaladja.

— (Beverte az ablakokat) Kirchner János, napszámos, tegnap reggel a vasárnap örömeire jól bepálinkozott s ilyen állapotban a Zöldfa-utcán egy pár ablakot bevart. A rendőrség vette pártfogásába.

— (Meglopta az anyját.) Marx Ferenc, tizenhétéves nyomdász segéd, a kőről a nyáron egyszer megirtuk, hogy előre megirta a főnökének, hogy öngyilkos lesz, de aztán lemondott erről a rettenetes szándékáról, tegnap este kilopott az anyja fiókjából 30 forintot s azzal elszökött. A sze-

gény asszony, a kinek a pénzt mások adták át, hogy abból fizetéseket teljesítsen helyettük, este 8 órakor vette észre a lopást s bejelentette azonnal a rendőrségnél. Éjjel 3 órakor fogták el a fiút, a ki már akkor 20 frtot ellumpolt a lopott pénzből. Átadták az ügyésznek.

— (Gyufaoldatot ivott.) Nyemcsék Juliánna, kigyó-utcai lakosnő, ma reggel öngyilkossági szándékból gyufaoldatot ivott. Tettét azonban még idejekorán észrevették s bevitték a közkórházba, a hol ápolás alá vették.

Művészet, irodalom.

○ Rejtett boldogság. Sudermann Hermann e legújabb darabjában szakít eddigi moralizáló, boncoló és realizáló irányával; kiragad egy darabot az életből, oda állítja azt, úgy, amint van, a közönség elé s aztán minden megoldás nélkül megfut a tárgyától s reánk hagyja a gondolkozást, hogy mi hát a darabnak vége s mi benne a lehetséges és mi a lehetetlen. Hogy egy árva, nagyuri körben nevelkedett leány, mikor észreveszi, hogy a barátnője férje, kinek házában oltalmat talált, szerelmes lesz belé s ő maga is megszereti: menekül onnan s felesége lesz egy szegény, három gyermekes özvegy falusi rektornak, minden szerelem nélkül, csak azért, mert „nyugalom, békét akar“ — már ez maga is rendkívüli és szokatlan, különösen abban a modern világban, melynek levegője Sudermann darabjait körülveszi. De jó! Wiedemann Erzsébet megtalálja a „rejtett boldogság“-ot; talál egy zugot, hová elrejtí bünszűk induló szerelmét, mert fél, hogy szeretője lesz annak akit szeret. Itt él két évig megelégedetten

és boldogan. Gondos anyja a rektor két kis fiának és serdülő, de világtalan lányának, a szende és ártatlan Helénnek. Két év múlva — s ezzel kezdődik a darab — a rejtett boldogságot megirigylik az emberek; dr. Orb, tanfelügyelő az első, aki nem találja az előkelő körben nevelkedett hölgyet a falusi igazgató tanító környezetébe illőnek. Ekkor lép fel Erzsébet barátnője, Bettina, férjével, a don Juan és erőszakosan ellenállhatatlan természetű báró Röknitzzel. Erzsébet asszony megijed tőle, megijed a zugba rejtett szerelme miatt, de az első felvonásban még csak egy jó szóra sem méltatja. A második felvonásban, mikor maga Bettina vallja meg neki, hogy ő az urának olyan feleséget szeretett volna, mint ő, Erzsébet, — már érzi, hogy rejtett boldogságát elrabolják s mikor báró Röknitzcel egyedül van, nem bír annak ellenállni; bevallja neki, hogy szereti. De éppen ezért nem fogadhatja el ajánlatát, hogy férje a jóságigazgatója legyen, s éppen ezért akar megmaradni rejtett zugában. Persze, ezt csak akkor mondja, mikor már a báró karjaiból kibontakozott s nagyon természetes, hogy az teljes megadást akar. „Még az éjjel“ várja ezt, vagy az egész koldusfészkét romba dönti. A harmadik felvonásban Erzsébet asszony Helént Dangel segédtanító pártfogásába ajánlja, ki szereti Helént s aztán, a tanfelügyelő tiszteletére rendezett lakoma után azt sugja a követelődő bárónak, hogy „várjon“ s mikor az és veje lefeküdnék, ő is nyugalomra tér. Csak a Dangelről figyelmeztetett Wiedemann virraszt s mikor Erzsébet szobájából kijön, akkor a krízis kitör. Erzsébet bevallja, hogy a bárót szereti s csak tőle menekült, mikor a felesége lett. A professzor meg azt vallja meg, hogy ő meg azt hitte, hogy a magas körökben már valaki szerencsétlenné tette s

— Tudtam, hogy cimboraságban volt Iréne gyilkosával. Jonville barátunk is tudta, de nem akart szólani nekem.

Cavaroc hűségesen elbeszélte az egész történetet, a melynek Vanda lakásán szem és fültanuja volt.

— Már szabadlára helyezték. A vizsgálóbíró nem tartja bünszűknek.

— Ha szabad kérdeznem, hogyan értesült olyan jól mindezekről?

— Engem is a vizsgálóbíróhoz idéztek. Biztosíthatom, hogy a kisasszonynak semmi része sincs ebben a borzalmas históriában. Hanem attól tartok, hogy a gyilkosok megmenekültek.

— A gyilkosok? Hát többen voltak?

— Ketten, nem számítva Borodino szolgaszemélyzetét. Ugyanaz a történet, a mely a Pierre Coignard című regényben meg van írva. Szívemből kívánom, hogy éppugy végezzenek velük is, mint ezzel a gályarabbal.

— Tehát elszalasztotta a rendőrség mindkettőjüket?

— A rendőrség, akárcsak Offenbach operettjeiben, mindig elkésik. Egyébként a hatóság mindenféle sürgönyözött s nem lehetetlen, hogy valahol elcsipik őket.

— És mi van a gazember unokahugával? — kérdezte hirtelen Vitrac.

— Ami Helént illető, ő ártatlan. Nem is unokahuga Borodinsonak s nem is néma, hanem . . .

— Sejtettem — szólt közbe Vitrac.

. . . hanem szegény, sajnálatraméltó teremtes, akit a haramiák bizonyára éppugy eltettek volna láb alól, mint Iréne nénjét.

— Hogyan, Iréne a nővére volt? Tehát ez a csudálatos hasonlatosság magyarázata.

Kopogtak; Dangelas lépett be egy leánnyal.

— Csakhogy végre itt vagy. Egész este kerestelek. De honnét jössz az istenért? Ugyancsak jól nézel ki.

Csakugyan fura figura volt. A kalapját és nyakendőjét elhagyta valahol és térdig sáros.

— A Szajnából jövök mondta kurtán. — Hanem most egyébről van szó. Másodmagammal jöttem.

— Azt látom, de ki ez a kisasszony?

— A menyasszonyom. Talán már hallotta, hogy az a gazember Borodino egy fiatal leányt rabolt el?

— Tegnap beszéltek róla.

— Nos, az a leány ön előtt áll. Éppen most szabadítottam meg a fogságból.

Azután rövidesen elbeszélte kalandos utját.

— És komolyan nősülni akarsz?

— Mindenesetre. És ő beleegyezett már. Hanem most egy kis baj van. Hol töltjük az éjszakát? Nagyapja lakásában nem mer egyedül maradni s a szállodában sem.

— És nem volt okosabb gondolatod, minthogy ide hozd? — felelte boszusan Vitrac.

— Téved mester; nem akarom az ön vendégszeretetét igénybe venni.

— Hanem?

ezért bocsájtkozott le hozzá mikor feleségévé lett. De az eddigi békés, nyugalmas otthont mért hagyná el, mért ne lehetne továbbra is anyja az ő árváinak? . . . És Erzsébet asszony ezt a megállapodást elfogadja s a darab véget ér.

Nos hát a lehetetlen jellemek s lehetetlen történetek közé kell sorolnunk Wiedeman Erzsébetet és az ő történetének ezt az epizódját, mely befejezetlenül játszódik le előttünk. Mert hát joggal kérdezzük: mit tesz holnap? Mit tesz a szenvedélyesen vad és erőszakosan követelő Röknitz báró, ha holnap reggel felébred s látja, hogy a szerelmes asszony nem lesz az övé?! Ezt oldja meg ki-ki a tetszése szerint: gondolta Sudermann és pontot tett az epizód végére.

A darab hidegen is hagyta a közönséget; csak a II. felvonás tetszett s főképp színészeink — elismerésre méltó igyekezete okozta a külső hatást. Az előadáson Bihari (Röknitz báró) minden tekintetben kielégítő játéka uralkodott, ki mellett Angyal Ilka (Erzsébet) és Csiky László (Wiedeman) tüntette ki. Jók voltak Polgárné (Röknitzné), Laudai (dr. Orb), Bodroghi Lina (Helén) és Fűredi Dangel segédtanító szerepében. (→)

○ **Nőemancipáció.** Szigeti József énekes bohózata, amit egy régebbi egy felvonásos, más cím alatt megírt, vígjátékából bővített ki három felvonásos bohózzattá, egy nadrág szerep kedvéért, került színre vasárnap este kifogástalan jó előadásban, mondhatni üres nézőtér előtt. Pálffy k. a. Flóra szerepében valósággal elragadta a kicsiny közönséget, a második felvonásban elletett huszártoborzója pedig még a legöregebb színházi habituékat is felvillanyozta. Játéka, éneke határozottan előnyösen kvalifikálják a soubrett szerepkörre, s reméljük, hogy még többször is lesz alkalmunk róla dícséretet írni. Laudai a nyugalmazott tábornokot pompásan alakította s Rónaky bácsira emlékeztető maszkjában nagyon jól festett. Gyarmathy az öreg huszárt hamisítatlan huszáros tempóval alakította s jóformán ez volt még a legnagyobb szerepe, amit ebben az évadban tőle láttunk, pedig tehetsége és gyakorlottsága képesítenék, hogy az igazgató többször alkalmazza előkelőbb szerepekben. Erdélyi elemében volt, egészen neki való szerepében sokszor megnevettette a közönséget Borossal együtt, aki a nyugalmazott fűrészes hadnagy szerepéből kabinet alakítást csinált. A főbb szereplőket, különösen Pálffy kisasszonyt nyílt színen többször megtapsolták. (**)

○ **Színházi hírek.** Császár Imre, a budapesti nemzeti színház fiatal művésze hét végén kezdi meg három estére terjedő vendégszereplését a pécsi nemzeti színházban. Három legjobb szerepében lép föl és — díj a Bernardo Montilla, Dolovai nábob és a Liliomfiban. Előjegyzéseket ezekre az előadásokra máris elfogad a nappali pénztár. — A „Grant kapitány gyermekei“ című látványosságnak gyönyörű díszletei a befejezés stádiumában vannak s nemsokára be fogják mutatni a közönségnek.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	1901. sz. *)	gyors	8 „ 24 „
Bécs	8711. sz. **)	vegyes	8 „ 29 „
Vinkovce	8702. sz.	személy	9 „ 49 „
Budapest	1905. sz.	„ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	1953. sz. ***)	vegyes	d. u. 2 „ 44 „
Brood	1906. sz. ***)	személy	4 „ 20 „
Bécs	3701. sz.	„	6 „ 37 „
Brood	1908. sz.	„ este	8 „ 18 „
Budapest	1903. sz.	„ éjjel	11 „ 30 „

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„	8 „ 2 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes	8 „ 23 „
Bécsből	8702. sz. **)	személyv.	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ d. u.	4 „ 8 „
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors	este 7 „ 50 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes	8 „ 5 „
Broodról	1903. sz.	személy	éjjel 11 „ 2 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 8-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedelmi tárca költségvetése volt a napirenden. Ferlicska Kálmán szól a kisiparosok válságos helyzetéről; a költségvetést nem fogadja el.

Kosuth Ferenc kifogásolja, hogy az előadó nem is tartotta érdemesnek a tárcáról általánosságban szólni. Nem helyesli kereskedelmi politikánkat, a vasuti politikának ugyszólván uralkodnia kellene az egész kereskedelmi politikán. A költségvetést még általánosságban sem fogadja el.

Szemere Atilia kormányparti óriási hatással beszélt a kereskedelmi költségvetésről. Rosszalja ipari helyzetünket. Ausztria nem ismeri hazánk szomorú állapotát. A kisipar elhanyagolt, a gyáripár pang. Ausztria szellemi haladásunkat összetéveszti gazdaságunkkal. A kvótát semmi körülmények közt sem hajlandó fölemelni. (Éljenzés balról.)

Horánszky Nándor nem helyesli, hogy a fiumei kormányzóság még most sincs betöltve, a mi okát képezi az ottani zavaroknak.

TÁVIRATOK.

— **A nemzeti kaszinó lakomája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti nemzeti kaszinó lakomája tegnap folyt le. Szapáry Gyula gróf ült az asztalfőnél, a kormány tagjai s a kiválóbb politikusok jelen voltak. A Széchenyi-serleggel kezében Szemere Miklós mondott felköszöntőt, s Széchenyi Istvánt, mint társadalmi vezért köszöntötte föl, ugymond: Hazánkban tisztességes embernek tulnag handikappal kell kifutnia életpályáját. A Széchenyi jósolta jobb jövőre üritem poharam; mert most nem boldog a magyar. Utána Beöthy Ákos és többen szólottak.

— **A Kisfaludy-társaság nagygyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gyulai Pál elnök megnyitójában a költői és szépirodalmi nyelvekről beszélt, amit Kazinczy emelt ki sülyedéséből, Vörösmarthy folytatta, Petőfi és Arany tetőpontra emeltek. E három költő alakította át szépprózánkat. Kiemeli, hogy a művészi és nemzeti irányt össze

kell egyeztetnünk. Ezután Vargha Gyula titkár a társaság mult évi jelentését olvasta föl. A társaság vagyona 160.000 frt. Endrődy Sándor „Nansen“ című költeményét olvasta föl, Beöthy Zsolt egy tanulmányt Erdélyi Jánosról, Lévy „Két öreg“ című költeményét Kozma Andor olvasta föl. Ezután a jutalmak odaítélése következett. A Lukács Krisztina-féle jutalmat Vargha Gyula „A boszuálló kar“ című opera szövege kapta. Musset fordításokért Radó Antal, Prudhomme fordításokért Béry Gyula kaptak jutalmakat. A Somogyi-díjat Alexander Bernát nyerte. Este lakoma volt.

— Forrongó keleti katlan.

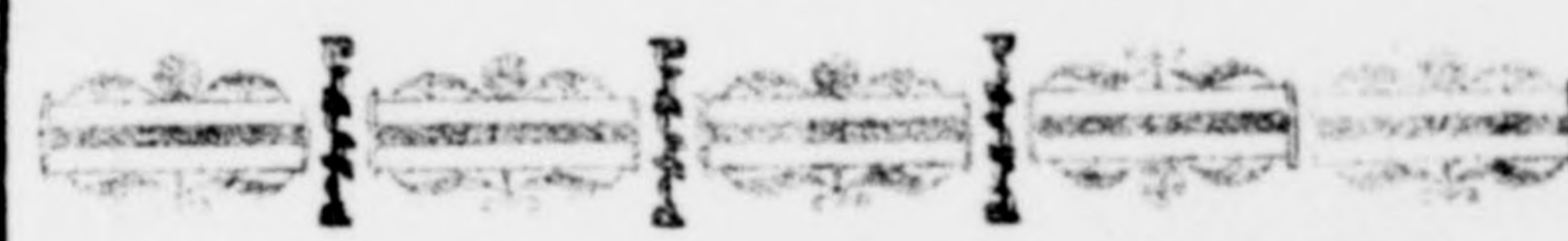
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kanea falain kívül szombat reggel óta harcolnak. A környékről minden keresztény menekült, a községek lángban állanak. Mint Berlinből jelentik, Vilmos császár elrendelte, hogy a „Kaiserin Augusta“ hadihajó készenletben álljon. Konstantinápolyban egy örménynél házkutatást tartottak, mely alkalommal 35 bombát és 70 revolvért találtak.

— **Tüntetés egy püspök ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Versecről jelentik, hogy Zemjanovits püspök ellen a radikálisok nagy tüntetést rendeznek. Más püspököt akarnak, mert Zemjanovits szerintük eladja a szerbeket a magyaroknak.

— **Nagy tűz Londonban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Naple & Comp. cég butorraktárai tegnap leégtek. A kár 90.000 frt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TALIZS JÓZSEF
kintő.

Hirdetések.

5% Törlesztéses kölcsönt

és convertálásokat házakra, földbirtokokra, gyárak- és malmokra I. helyre 42 évre, II. és III. helyre 6 1/2% mellett.

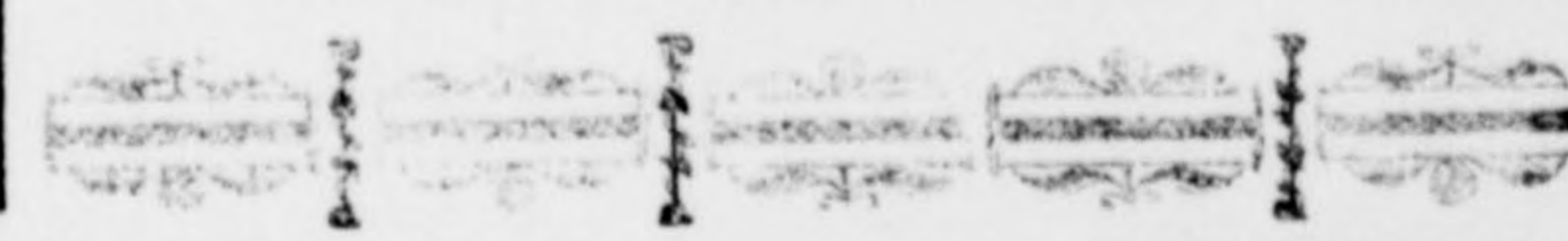
PÉNZT váltóra, kötelezvényre, hagyatéokra és

katonai házassági óvadékra 6%-ra

gyorsan és pontosan szerez

KOVÁCS G.

BUDAPEST, Kerepesi út 51. szám.

22060. sz.
tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár felperes végrehajthatónak Krausz Jakab végrehajtást szenvedő ellen 246 frt 90 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinci kir. járásbíró területén levő, Bükösöd határában fekvő, előbb a bükösdi 245. sz. tjkben felvett 71. hlsz. 56. sz. házra, udvarra és kertre, most a bükösdi 184. sz. betétben felvett III. 303. hlsz. kert és 304 hlsz. b. 72. sz. házra 1716 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi február hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Bükösdön a községi bíró lakásánál megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 171 frt 60 krajczárt, készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi december hó 1. napján. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

Nincs többé szükség vegyi festészetre.

Mindenki festhet minden színben és árnyalatban ruhát és fehérneműt

15 perc alatt.

Korszakalkotó találmány 500% megtakarítással.

Maypole Soap

angol festő-szappan,

legújabb találmány házi festésre, fest minden színben és árnyalatban. Tizenöt perc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő-szappannal ruhát, bluzt, függönyt, zsebkendőt, selyem- és cérna-kezttyűt, inget, harisnyát, gallért, selyem-szöveteket, szalagot, csipkét, atlaszt, bársonyt, strucc-tollat, hánccsalapokat stb. megfesthet. A festés színtartó és nem fakul. Minden ruhát újja és modernné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rongja. Egy darab 40 kr. fekete 50 kr.) és ezzel egy női blouze megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve

Szabadalmazott az egész világon.

The Maypole Company Limited, London.

Vezérigénység: Budapest, Bálvány-utca 5. sz.

Főraktár:

Mértéy Testvérek-nél,

Budapest, Váci-körút 20. szám.

Pécsen kapható: Karres és Geltech cégnél.

REICHENBERGI

Posztó

és öltönyszövetek!

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

Tessék kérni mintákat a mi fel-tűnő újdonságainkból.

Igen elegáns tavaszi öltönykelmék, egész öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

Ló-árverés.

Szerdán f. hó 10-én Magyar-Széken (Pécs közelében)

28 darab igás-ló

önkéntes árverés útján nyilvánosan elárvereztetik.

RITSCHL és TÁRSA
építkezési vállalat.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzájárul általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatására. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen ideg- s gyomorbántalmakban szenvedőknél sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. *****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, ugy bakkávéval keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarekossági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár bakkávéval vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi

legjobb malátából készül; a bakkávé kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a bakkávé kellemesen ingerlő ízét és a malátakávénak egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit.

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vizsgálni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

Az olyan esomagban, a melyen nincs rajta a Kathreiner név, hamisított kávé van.

